EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2021
COM(2021) 406 final

2021/0229 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det associeringsråd, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side, for så vidt angår forlængelse af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon, indtil der er vedtaget nye ajourførte fælles dokumenter mellem EU og Libanon.

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det associeringsråd, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side i forbindelse med den planlagte vedtagelse af en afgørelse om at forlænge prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon, indtil der er vedtaget nye ajourførte fælles dokumenter mellem EU og Libanon.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Associeringsaftalen

Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side ("associeringsaftalen") blev undertegnet den 17. juni 2002 og trådte i kraft den 1. april 2006. Associeringsaftalen udgør retsgrundlaget for de bilaterale forbindelser mellem EU og Libanon. Aftalen tager sigte på:

– at skabe passende rammer for den politiske dialog, som gør det muligt at styrke deres forbindelser på alle de områder, de skønner relevante i forbindelse med en sådan dialog

– at fastsætte betingelserne for en gradvis liberalisering af udvekslingen af varer, tjenesteydelser og kapital

– at fremme handel og udvidelse af harmoniske økonomiske og sociale forbindelser mellem parterne, navnlig gennem dialog og samarbejde, med henblik på at fremme Libanons og dets befolknings udvikling og velstand, fremme økonomisk, socialt, kulturelt, finansielt og monetært samarbejde og fremme samarbejdet på andre områder af fælles interesse.

2.2. Associeringsrådet

Ved associeringsaftalen oprettes der et associeringsråd, som har beføjelse til at træffe afgørelser med henblik på virkeliggørelsen af de i aftalen fastsatte mål i de tilfælde, der omhandles deri. Afgørelserne er bindende for parterne. Associeringsrådet kan også fremsætte henstillinger. I henhold til associeringsrådets forretningsorden varetages formandskabet for associeringsrådet skiftevis af EU og Libanon i perioder af tolv måneder. Associeringsrådet træder sammen på ministerplan en gang om året. Der kan efter anmodning fra en af parterne afholdes særlige møder i associeringsrådet, hvis parterne er enige herom.

2.3. Associeringsrådets påtænkte retsakt

Associeringsrådet påtænker at vedtage en afgørelse om forlængelse af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon for perioden 2016-2020, indtil der er vedtaget nye ajourførte dokumenter mellem EU og Libanon. I overensstemmelse med artikel 10 i associeringsrådets forretningsorden vil afgørelsen blive vedtaget ved skriftlig procedure.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages af Den Europæiske Union i det ved associeringsaftalen nedsatte associeringsråd for så vidt angår vedtagelsen af en afgørelse om forlængelse af

prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon, er baseret på teksten til den afgørelse, der er knyttet som bilag til denne afgørelse.

EU og Libanon nåede ved Associeringsrådets afgørelse nr. 1/2016 af 11. november 2016 til enighed om prioriteterne for partnerskabet med henblik på at styre partnerskabet for perioden 2016-2020.

Inden for rammerne af en igangværende proces for fornyelse af EU's partnerskab med de sydlige nabolande og efter vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og det nye instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) forventes der at blive udarbejdet og vedtaget nye ajourførte fælles dokumenter med de sydlige nabolande, herunder Libanon, i 2021. Inden for denne ramme og for at undgå et hul mellem udløbet af de nuværende prioriteter for partnerskabet mellem EU og Libanon og vedtagelsen af de nye prioriteter er det i parternes interesse at forlænge de nuværende prioriteter for partnerskabet, indtil der er vedtaget nye ajourførte prioriteter.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, *hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen*".

Begrebet "*retsakter, der har retsvirkninger*" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "*vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver*"[1].

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Associeringsrådet er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig associeringsaftalen.

Den retsakt, som associeringsrådet skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt har retsvirkninger, fordi den forlænger de nuværende prioriteter for partnerskabet, indtil der er vedtaget nye ajourførte dokumenter.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

[1] Domstolens dom af 7. oktober 2014 i sag C-399/12, Tyskland mod Rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61 til 64.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og -indholdet af den påtænkte retsakt vedrører samarbejde med et tredjeland inden for rammerne af en associeringsaftale og den europæiske naboskabspolitik.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 217.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af associeringsrådet, ændrer gyldighedsperioden af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

2021/0229 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det associeringsråd, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side, for så vidt angår forlængelse af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon, indtil der er vedtaget nye ajourførte fælles dokumenter mellem EU og Libanon.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side blev undertegnet den 17. juni 2002 og trådte i kraft den 1. april 2006[2].

(2) Prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon blev vedtaget af associeringsrådet i november 2016 indtil udgangen af 2020[3].

(3) Begge parter er via brevveksling nået til enighed om den fortsatte gyldighed af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon som et retningsgivende dokument med henblik på konsolidering af deres partnerskab indtil vedtagelsen af nye ajourførte fælles dokumenter.

(4) I henhold til Euro-Middelhavsaftalens artikel 76, kan associeringsrådet træffe afgørelser med henblik på virkeliggørelsen af de i aftalen fastsatte mål.

(5) Associeringsrådet skal vedtage en afgørelse ved skriftlig procedure med henblik på forlængelse af prioriteterne for partnerskabet, indtil der er vedtaget nye ajourførte dokumenter mellem EU og Libanon.

(6) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i associeringsrådet, bør fastlægges, da afgørelsen er bindende for Unionen.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det associeringsråd, der er oprettet ved Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab

[2] Euro-Middelhavsaftale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side; EUT L 143; 30.5.2006.

[3] Afgørelse nr. 1/2016 truffet af Associeringsrådet EU-Libanon den 11. november 2016 om fastlæggelse af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon (EUT L 350/114 af 22.12.2016).

og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side, for så vidt angår forlængelse af prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Libanon, indtil der er vedtaget nye ajourførte fælles dokumenter mellem EU og Libanon, baseres på det udkast til Associeringsrådet EU-Jordans afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand